

Svømning er blandt nogle hesteejere og trænere blevet et populært supplement til almindelig konditionstræning eller som sygetræning. Svømning er udmærket til at udvikle og træne muskulatur og kredsløb, men det er ikke en naturlig beskæftigelse for heste. Derfor er der adskillige forhold, man skal være opmærksom på, ellers risikerer man enten ikke at få noget ud af svømningen eller, hvad der er værre, at gøre skade på hesten.

Mange heste bliver bange, når de kommer i bassinet. De bruger ikke alle fire ben, - nogle klatrer, bruger kun forbenene, - andre bruger begge forben, men kun eet bagben, - nogle ruiler fra side til side, og andre igen vil ikke bruge forbenene, men kun bagbenene. Det giver et uregelmæssigt bevægelsesmønster og dermed en uregelmæssig muskelaktion, hvor nogle muskler kan blive overbelastede og andre ikke anvendt. Da de fleste svømmebassiner er cirkulære, vil hestens brystkasse på den indvendige side komprimeres og på den udvendige strækkes, og samtidig bevirker den kraftige bagbensaktion, at bughuleorganerne presses mod mellemgulvet, så brystkassen ikke kan udvides maksimalt, og lungerne ikke kan fyldes tilstrækkeligt med luft under svømning.

Da svømning er en anstrengende form for motion, behøver musklerne megen ilt, - forsyningen hermed kan på grund af ovenstående være kompromitteret, hvorved hjertefrekvensen stiger, og hesten bliver hurtigt udmattet, og der kan ske skade på skelet- og hjertemuskulatur, men også på lungevæv, hvilket kan ses ved endoscopy i form af blødninger. - Nogle heste er endvidere utilbøjelige til at trække vejret under svømning. De tager en dyb indånding og lukker næseborene og forsøger at vente længst muligt med igen at trække vejret, hvilket naturligvis yderligere forværrer situationen.

Svømmetræning bliver ofte anvendt, hvis sene- og ledlidelser hindrer en normal træning. Det er naturligvis vigtigt, at disse to for hesten

så vitale elementer også trænes til at modstå den belastning, hårdt arbejde eller løb bevirker, og det sker kun ved belastning. Det er utopi at tro, at hvis de for en tid fritages for belastning, så kan de pludselig tåle den maksimalt. Grundet den oven for nævnte vens påvirkning af muskulaturen ses ofte ved første hårde arbejde, at hesten får "nyreslag".

Svømning anvendes i nogle tilfælde også, hvis hesten uden nogen tydeligt påviselig årsag viser præstationsnedgang eller stivhed. Det kan ofte være et rygproblem, der er årsagen, og da vil svømning direkte forværre lidelsen. Hesten vil under svømning svaje i ryggen og belaste denne yderligere. Det kender man fra mennesker, - her kan rygsvømning være en god motion, men det har hesten selvsagt vanskeligt ved.

Ved visse benlidelser, som hindrer, at hesten får den ønskede motion, kan svømning være nyttig som motion, ikke som træning, og hvis hesten kan lide at svømme, kan det være en god form for variation eller supplement til træningen. Den skal imidlertid udføres med omtanke og helst med en såkaldt pulsmåler, som måler hjertefrekvensen, så man til enhver tid kan aflæse, hvor hårdt hesten belastes.

Mogens Højholdt Hansen

Dyrlæge